

## QUẢNG XUỐNG BIỂN HƠN 10 TRIỆU ĐÔ LA VÀ VƯỢT QUA KỶ LUẬT KHẮT KHE CỦA QUÂN ĐỘI, ĐỂ CỨU MẠNG 7 NGƯỜI.

### **Bảy mạng người hay 10 triệu Mỹ kim năm 1975.**

Người Mỹ có thể quyết định những việc phi thường trong thời khắc ngàn năm. Sống trên trái đất này sẽ cảm thấy không uống phí, khi được chứng kiến cuộc sống vẫn còn nhiều TÌNH NGƯỜI, ở nơi này nơi khác, ở quá khứ hay hiện tại.

Đây là một trong những bức ảnh nổi tiếng nhất của chiến tranh Việt Nam. Có lẽ nó cũng không mấy xa lạ với nhiều người trong chúng ta, bởi lẽ năm nào người ta cũng chiếu trên tivi vào dịp 30 tháng 4.



Tôi không nhớ tôi thấy bức ảnh này lần đầu tiên là khi nào, nhưng tôi vẫn còn nhớ câu chuyện của nó: đây là cảnh lính Mỹ và miền Nam Việt Nam vớt trực thăng xuống biển trong khi tháo chạy khỏi Sài Gòn vào ngày cuối cùng của chiến tranh Việt Nam.

Tại sao họ lại đẩy trực thăng xuống biển? Tôi không nhớ ai đã trả lời câu hỏi này cho tôi, người kể chuyện trên tivi, trên báo đài hay ở trường học, nhưng câu trả lời mà tôi biết đã luôn là: họ không muốn những trực thăng này rơi vào tay của quân đội Bắc Việt Nam.

Thực sự thì đây cũng là một câu trả lời khá hợp lý, mà có lẽ tôi sẽ không bao giờ thắc mắc nếu không vô tình biết đến viện bảo tàng cũng là hàng không mẫu hạm USS Midway ở San Diego. Hóa ra có một câu chuyện khác, rất khác so với những gì tôi đã nghĩ, đằng sau bức hình này.

Bức ảnh này được chụp vào ngày 30/4/1975 trên boong sàn bay (flight deck) của USS Midway, một trong nhiều tàu chiến Mỹ tham gia vào chiến dịch Gió

Lốc (Operation Frequent Wind), chiến dịch di tản bằng trực thăng lớn nhất trong lịch sử nước Mỹ.

Trong vòng hai ngày, lính Mỹ đã di tản toàn bộ người Mỹ ở miền Nam Việt Nam cũng như hơn 6.000 người Việt Nam tị nạn. Mặc dù được đánh giá là một chiến dịch thành công, nhưng những hình ảnh di tản trong hoảng loạn đã đánh dấu một trong những thời điểm đen tối nhất trong lịch sử nước Mỹ và cả Việt Nam.

Quay trở lại bức hình trên. Chiếc trực thăng trong hình là một trong nhiều chiếc máy bay do các sĩ quan không quân Nam Việt Nam tự chở gia đình đáp xuống USS Midway. Khi trên boong đã kín chỗ thì các thủy thủ phát hiện thêm một chiếc máy bay cánh quạt L-19 Bird Dog đang tìm cách hạ cánh xuống Midway.

Người ta liền liên lạc với viên phi công, yêu cầu ông ấy bay sát mặt nước biển và nhảy ra khỏi máy bay, rồi cho thuyền ra cứu, chứ **trên boong không còn chỗ đậu trực thăng nói chi là máy bay hạ cánh**.

Có vài chiếc trực thăng trước đó đã phải xử dụng phương pháp nhảy xuống biển này. Tuy nhiên viên phi công không nhận được tín hiệu liên lạc và cứ bay vòng tròn trên đầu như muốn hạ cánh trên boong.

Viên phi công không có radio, nên ông ấy cố gắng liên lạc với Midway bằng cách thả giấy xuống boong tàu. Lần thứ nhất ông ấy gắn mảnh ghi chú vào một con dao và quăng nó xuống boong, nhưng gió lại thổi nó rơi xuống biển. Ông ấy thử lại với một chiếc giày rồi một chùm chìa khóa nhưng tất cả đều rớt xuống biển.

Chỉ đến khi ông ấy quấn mảnh ghi chú vào một khẩu súng lục thì nó mới rơi trúng boong. Vài dòng ngắn ghi bằng tiếng Anh dịch ra là như thế này:

**"Các ông có thể di chuyển những chiếc trực thăng này sang một bên được không? Tôi có thể hạ cánh trên đường băng của tàu. Tôi có thể bay được thêm một tiếng nữa, chúng ta có đủ thời gian để di chuyển. Làm ơn cứu gia đình tôi với, Thiếu tá Lý Bưng, vợ và 5 con."**

Thế là mọi kế hoạch đáp xuống biển bị hủy bỏ vì người ta e rằng những người ngồi sau sẽ chìm cùng chiếc máy bay trước khi thuyền cứu hộ đến kịp. Thế là thuyền trưởng tàu **L. C. Chambers bắt chấp án binh treo trên đầu**, ra một quyết định có lẽ là lần đầu tiên trong lịch sử quân đội Hoa Kỳ.



Ông lệnh di dời những chiếc trực thăng, và những chiếc nào không thể nhanh chóng chuyển qua một chỗ khác an toàn hơn thì sẽ bị đẩy xuống biển. Ông kêu gọi mọi người góp sức và ngay lập tức nhiều thủy thủ trên tàu, bất kể cấp bậc, cùng tham gia đẩy xuống biển hàng chục chiếc trực thăng, có giá trị tổng cộng gần 10 triệu Mỹ kim. Đó cũng là lúc bức ảnh ở trên được chụp.



Hôm ấy trời có mưa, boong tàu trơn ướt và có gió. Chiếc L19 không được thiết kế để đáp trên hàng không mẫu hạm. Phi công Việt Nam cũng chưa bao giờ được huấn luyện để đáp lên tàu sân bay, vì Việt Nam đâu có tàu sân bay.

Nhưng kết quả thật có hậu, dù chỉ một lần thử và **không được sai sót**, . **Đáp không được thì bay lên, đáp lại vài chục lần nữa. Xăng còn cả tiếng đồng hồ mà. Thiếu Tá Bường** thành công đáp máy bay xuống tàu. Ông cùng vợ con xuống Midway trong sự kinh ngạc tiếng vỗ tay hoan hô của những người trên tàu.



Khi tất cả đã là lịch sử, ta nhận ra rằng những quyết định anh hùng chỉ đến trong khoảnh khắc. Chiếc Bird Dog chở họ ngày hôm đó ngày nay **được trưng bày ở bảo tàng Hải Không Quân ở Florida.**



Người hùng **Lý Bửng** trong khoảnh khắc sinh tử đưa cả gia đình vào cõi chết để tìm cõi sống. Gia đình ông này đã định cư ở Mỹ. Thuyền trưởng Chambers không bị kỷ luật. Ông Chambers và ông Bửng thỉnh thoảng vẫn gặp nhau.

Trong một phỏng vấn khi ông Chambers được hỏi rằng: Ông là một người hùng khi trực tiếp cứu hàng ngàn người Việt, và quyết định nhân văn của ông khi đẩy những chiếc trực thăng xuống biển để cứu gia đình ông Bửng, ông muốn cộng đồng người Việt làm gì cho ông?

Ông Chambers hóm hỉnh trả lời: Chỉ cần có thêm nhiều nhà hàng Việt Nam với những món ăn Việt thật ngon quanh khu tôi sống là đủ.

@Dan Van sưu tầm

**Nguồn:** <https://groups.google.com/d/msgid/tieng-quehuong/1864682830.3224428.1710377390267%40mail.yahoo.com>.

[www.vietnamvanhien.org](http://www.vietnamvanhien.org)



**VIỆT NAM VĂN HIẾN**

[www.vietnamvanhien.info](http://www.vietnamvanhien.info)



**TỦ SÁCH VIỆT NAM VĂN HIẾN VỚI HƠN 10000 TÁC PHẨM**